

Як оцінює Науково-дослідний економічний інститут Мінекономіки України, місто Славутич за станом розвитку охорони здоров'я, фізкультури та спорту, комунального господарства і деяких інших галузей соціальної інфраструктури перебуває нині на рівні, якого Україна досягне в 2015 - 2025 роках.

Цифри для порівняння. В Славутичі на кожну тисячу жителів припадає 15-16 лікарняних ліжок, у Києві - 13,5, у США - менше шести.

ристанню продуктивних сил України Національної академії наук відпрацювали програму зайнятості, центральне місце в якій відведено соціальному захисту трудового колективу ЧАЕС. Положення цих документів і лягли в основу програми перспективного розвитку. Чому вона розробляється на період до 2005 року? Тому, що ми мали на увазі термін, коли треба починати займатись виведенням станції з експлуатації згідно з проектом, тобто після 30 років роботи.

Програма створювалась разом з Науково-дослідним економічним інститутом Мінекономіки України. При цьому використовувались весь наш досвід, здобутки генерального плану забудови Славутича як справді сучасного міста. До розробки програми також запрошувались експертні групи славутчан, які представляли всі верстви населення, різні галузі виробництва, в тому числі ЧАЕС. Через ділову

передбачається, що в місті буде аж 34 тисячі жителів. Тоді соціальна інфраструктура розроблятиметься згідно з цією цифрою.

Усі розрахунки ведуться за сучасними вітчизняними і зарубіжними методиками. Обмірковуючи перспективу, ми порівнювали славутичські показники із тими досягненнями, які на сьогодні є в Україні, зокрема в Києві. Виявляється, Київ має непогану базу соціальної інфраструктури. Так у столиці й має бути. Брали для порівняння й окремі міста Європи — Прагу, Берлін, а також середні показники по таких країнах, як Франція, Німеччина, Швеція й США. Завдяки аналізу ми намітили такі рівні, які можуть задовольнити жителів Славутича на цьому етапі.

- Чи виникали труднощі в ході підготовки програми?

- Особливих ускладнень, здається, не виникало. Проте ча-

з полону тих декларацій.

Робота над програмою несподівано відкрила нам очі на багато фактів. Наприклад, вважалося, що славутчани добре забезпечені житлом. Так, добре. Але не всі категорії. А якщо брати пересічно, то виявляється, що у нас показник нижчий, ніж у Києві і в цілому по Україні.

— З дослідження, виконаного науковцями Економічного інституту, видно, що в Славутичі на кожну людину припадає по 16 квадратних метрів житлоплощі, у столиці — на 1,3 метра більше, а по Україні — на 2,2 метра більше. Коли ж порівняєш із забезпеченням житлом у німців (середній розмір квартири — 135 квадратних метрів) чи шведів (94 квадратних метри), то мимохіть можеш втратити оптимізм. І все ж фахівці прогнозують, що Славутич зможе досягти українських норм — 23-х метрів на людину — в 2010 році.

— Ось коли вийшли на по-

но старіті з 2000-го року. А якщо ми перейдемо до будівництва нового енергетичного комплексу, середній вік славутчан (з урахуванням припливу нових людей) знову “помолодає”. Коли ми введемо в дію ще дві школи, які нині будуються, то нам після 2006 року не доведеться споруджувати нові. Згодом також не буде потреби і в збільшенні місць у дошкільних закладах.

Отже, якщо раніше ми в роботі покладались переважно на інтуїцію, то тепер на наукові засади. Але розрахунки зроблено не для того, щоб цифри автоматично перенести до плану розвитку. Ми тепер відпрацьовуємо все з урахуванням наших можливостей, визначаємо пріоритети, послідовність реалізації програми. Щоб зрештою місто могло перетворитись на технополіс. Коли наша програма перспективного розвитку набуде завершеного вигляду, направимо її до Кабінету Міністрів. Ознайомимо з нею і

показав приклад створення соціальної інфраструктури міст, особливо для населених пунктів, які потрапили в зони радіаційного забруднення. Мрію про те, аби наше місто перетворилось в своєрідну лабораторію, де була б відпрацьована ідея побудови соціальної держави.

— До створення наукової моделі соціальної держави не доросла, здається, навіть Швеція. То ж повернімося на грішну землю? Як буде втілюватись програма перспективного розвитку інфраструктури?

— Розвиватиметься далі. Це буде основний документ. А незабаром по кожному напрямку — в побуті, торгівлі, спорті, комунальному господарстві чи, наприклад, культурі — розроблятимемо локальні програми з залученням експертних груп славутчан.

Дуже важливо, що ми відійшли від того, коли одна людина говорила що, де, коли і як потрібно робити. Зрозуміло, не можна недооцінювати роль особистості в історії. Але не можна і перебільшувати її. Якщо ми всі вважатимемо Славутич своєю справою, своїм боєм і радістю, то це переверне світовідчуття кожного з нас. І тоді думка про місто-лабораторію не буде здаватись віддаленою в часі.

В.К.

Спогади про майбутнє

Славутич: а що

гру, проведену міським центром ЮНЕСКО, наші жителі відпрацьовували модель майбутнього міста.

— Основні положення програми?..

— Політичні рішення приймаються миттєво. Та станції і місту в таких умовах немає змоги працювати нормально. І тому ми не чекали, доки гряне грім. У нашій програмі передбачено три можливі варіанти. Перший: коли все-таки буде дострокове виведення ЧАЕС з експлуатації. Під це спрогнозовано демографічну ситуацію з урахуванням відтоку людей. Другий варіант: все лишається в нормі, станція відпрацьовує свій проектний термін у встановленому порядку, з реконструкцією. Під цю можливість здійснено розрахунки на 27,7 тисячі жителів. Передбачено і третій варіант: ЧАЕС працюватиме, але розпочнеться робота по створенню принципово нових технологій, в тому числі енергетичного комплексу. Якщо в урядових колах заговорили про газотурбінні установки, то йдеться про нові технології виробництва електроенергії. В такому разі

сом тим, хто працював над програмою, доводилось долати певну психологічну інерцію. Так, у пропозиціях експертних груп славутчан майже не було порушено проблем культури. Зокрема, ніхто не висловився про необхідність будівництва містечка дитячих атракціонів. Як не дивно, дитмістечко випало і з поля зору київських економістів. А міськрада вирішила, що містечко для дітлахів у нас таки буде. І перший атракціон збудуємо вже цього року.

У чому ж причина інерції? Справа в тому, що всі ми виховані на вельми небезпечній концепції для майбутнього. Свого часу вона була більш-менш прийнятною. Та прийшов час, коли такий підхід уже гальмував розвиток. І 80-ті роки це підтвердили остаточно. Що маю на увазі? У нас завжди була одна мета: виробляти більше залізобетону, металу, цегли, будувати заводи, атомні станції... А вся соціальна сфера відходила на другий чи третій план. У цьому була наша драма. Лише декларувалося, що все для людей. І тепер багато хто не може вирватись

— у 2005-му?

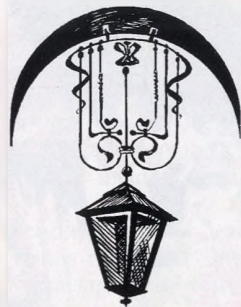
верхню проблеми селища славутичських будівельників Лісового. І ми повинні поправити це становище. Політика міськради, виконкому у цьому питанні залишається незмінною: робити все, щоб вирішувати проблему переселення будівельників.

— Є ще й така парадоксальна цифра. У Славутичі на 23-24 відсотки більше норми місць у дитсадках і школах. А фактично місць бракує.

— Так. У нас така народжуваність, якої жодним генпланом передбачити не можна. Розрахунки показують: місто почне умов-

урядову групу, яка буде працювати із зарубіжними експертами при вирішенні проблем виведення ЧАЕС з експлуатації. На мою думку, будівництво нових енергетичних потужностей в Славутичі має бути безумовно чільним питанням соціального захисту працівників ЧАЕС. А якщо потужності не споруджуватимуть, то ми повинні зробити все, щоб станція відпрацювала повністю свій ресурс. А тим часом збудуємо той же об'єкт, але вже самостійно. Зрозуміло, це складніший варіант.

Хотілось би, щоб Славутич

Телеоператори, фотокореспонденти в Славутичі нині сприймаються звично, як і торговці квітами. Та ось вийшов на вулицю наш художник Олег Солдатенко, і вулиця прореагувала на його появу. Ну що, здавалося б, принадливого у старих як світ олівцеві, перові, туші? Однак допитливі дітлахи тут же оточили тісним колом художника, зазираючи в його етюдник.

Звивисті лінії на білому папері — нерозгадані лінії життя на долоні. Художник зосереджується на плечері, як прихожанин під час молитви.

Погляньмо разом з ним на своє місто. Чи бачили ми його таким раніше?

За прогнозом Науково-дослідного економічного інституту в Славутичі в 1996 році проживатиме 6631 сім'я, в 2001 році — 7301, а в 2006 році — 8108 сімей. За цей же час кількість однаків зростає з 199 до 405.

Одинаки Славутича, єднайтесь!..

